

POŻYCZONY (19) *part praet pass pf*

pożyczony (15), **pożyczon** (2), pożyczony *a.* pożyczon (2).

Pierwsze o jasne; -ony; -ón; -ono z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N pożyczony (2), (*praed*) pożyczón (1). \diamond *A* pożyczony (1). \diamond *I* pożyczonym (1). \diamond *L* pożyczonym (1). \diamond *f N* pożyczonã (1), pożyczon(a) (2). \diamond *G* pożyczon(e)j (2). \diamond *A* pożyczonã (3). \diamond *n N* (*attrib*) pożyczon(e) (1), (*praed*) pożycz(o)no (1). \diamond [*G* pożyczon(e)go.] \diamond *pl N subst* pożyczon(e) (1). \diamond *G* pożyczonych (2).

Składnia dopełnienia sprawcy: pożyczony od kogo (1).

Sł stp s.v. pożyczyc, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. pożyczek, pożyczny.

Dany lub wzięty pod warunkiem zwrotu; mutuo datus Modrz, Cn; mutuus Calep; assumptivus Mącz; creditus, mutuatus, commodato datus a. sumptus, mutuo a. utendo sumptus Cn (19) : *ZapWar* 1514 nr 2121; *Pozwał ią w łąd zágáiony/ O ieden chleb pożyczony. BierEz* M2v; (*nagł*) *O pożyczonym koniu.* (-) *Mikołay fkarzył ná Marćiná/ iż gdy mu koniã pożyczyl/ tedy mu go chromo wrocił UstPraw* I2v; *Mącz* 432d; *Calep* 684a; [*pożyczonego żyta oddałem X. Czachorowskiemu, co się mu było winno kor. 10 InwBiskWłocł* 1582 38].

pożyczony komu (2): *KTo* komu fwey rzeczy pożyczyl/ á then by zaś sobie pożyczonã innemu záftáwił: tedy ten czyiã ieft/ nie v inego iey ma fzukác/ iedno v tego komu iey zwierzył *GroicPorz* rv; *RejZwierc* 168v. *Cf* [»pieniądze pożyczone«].

W połączeniu szeregowym (1): [*Grzechy przeciw siódmemu przykazaniu*] *Rzeczy náleżionych fkwápliwie sobie przywłáfczenie. Pożyczonych/ záftáwionych/ ábo zápomniánych rzeczy nieflufzne zátrzymánie. LatHar* 117.

Wyrażenia: [»pieniądze [komu] pożyczone«: á choiby też pieniądze komu pożyczone zginęly/ przedfię ie záplácic powinien. *SzczerbSpecSax* 322.]

»sum(m)a pożyczona« (4): *Aleby trzebá dobry wárunek ná káždã summę pożyczonã [de summa mutuo data] czynic: ná ktory niechby pirwfe baczenie miano ModrzBaz* 124v; *LatHar* 118; ábyś pożyczal/ nie fpodziewáiac fię żadney nagrody/ áni zylku dla onego pożyczku/ oprócz lámey sumy pożyczoney/ á zápláty y nagrody od lámego Bogá. *WujNT* 217, 217.

»ku używaniu pożyczony« (1): *Usuarius, Ku vzywaniu pożyczony álbo wzięty Mącz* 510d.

Szeregi: »pożyczony albo wzięty« (1): *Mącz* 510d *cf* »ku używaniu pożyczony«.

[»pożyczon albo zwierzon«: *żaden złodzieyftwá ieden drugiemu zádáwác niegodzi/ temu/ komu co iáwnie pożyczono álbo zwierzono będzie. SzczerbSpecSax* 322.]

Przen (7) : *Latria, chvala nye vziczona, est honor, qui soli deo datur, [...] dulia, qui sanctis, modla poziczona BartBydg* 79b.

pożyczony od kogo (2): *w tych kaplanyech tełz yeft mocz pozyczona od papyeza fzwýątego, ale wpannye doftateczna PatKaz III* 140; *RejAp* 124v.

W przeciwstawieniu: »pożyczony ... własny« (1): *RejAp* 124v *cf Szereg.*

Szereg: »ani pożyczony ani nabyty« (1): *Tu iuz trudno sobie brác ná pomoc ony mfe/ [...] álbo przyczyny czyie/ gdyż flýfzymy/ iż wláfne a wláfne fpráwy káždego máią go náfládowác. Y w thym*

łowie nálládowác możelz łie łpráwić/ iż áni pożyczóné áni nábyte nie mogą być ni od kogo [...] /
iedno káżdę nálládowác mułzą tuż zá piętámi włáłne vczynki iego. *RejAp* 124v.

a) O dobrach użyczonych człowiekowi przez Boga lub los (4) : Precaria salus, Vproflzone/ pożyczone
zdrowie. *Mącz* 320b.

W przeciwstawieniach: »pożyczon(y) ... nasz, ku własności wzdán« (2): *Mącz* 206b; tho włzytko
cokolwiek mamy nie náłze ielł/ iedno iákoby k wierney ręce nam do żywotá pożyczóno. *RejZwierc*
168v.

Wyrażenie: »do czasu, na czas, do żywota pożyczon(y)« (1:1:1): Człowiek záprawdę ktory
łie rozumem przyrodzoným łpráwuie/ ná czás od Páná Bogá pożyczóným/ ná trzech rzeczách
opátrznóść łwoię ma łádzic/ tho ielł/ ná przelłzłey/ ninieylzey/ będącey. *BielKron* 333; Vita mancipio
nulli datur omnibus usu, život nie bywa nikomu ku własności wzdán á przypíłan ále tylko do czáfu
pożiczón. *Mącz* 206b; *RejZwierc* 168v.

Cf **POŻYCZYĆ**

LW